

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“ (Mt 5,9)

Matoušovo evangelium napsal křesťan pocházející z tehdejšího židovského prostředí, proto obsahuje mnoho výrazů typických pro tuto kulturní a náboženskou tradici.

V páté kapitole je Ježíš představen jako nový Mojžíš, který vystupuje na horu, aby hlásal podstatu Božího zákona: přikázání lásky. Ježíš se jako mistr a učitel posadil, aby toto učení získalo na vážnosti, jak se píše v evangeliu.

A nejen to: On také jako první uskutečňuje to, co sám hlásá. To velmi jasně vychází najevo, když vyhlašuje blahoslavenství, svůj celoživotní program. V nich se odhaluje radikalita křesťanské lásky s jejími plody: požehnáním a plností radosti. Zkrátka blaženost.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“

V Bibli pokoj, hebrejsky *šalom*, označuje podmínku harmonie člověka se sebou samým, s Bohem a se vším, co ho obklopuje; ještě dnes se používá jako pozdrav, jako přání naplněného života. Pokoj je především Božím darem, ale je také svěřen nám a záleží na našem přijetí.

Mezi všemi blahoslavenstvími se toto jeví jako to nejaktivnější. Zve nás, abychom vyšli z lhostejnosti a stali se tvůrci svornosti, abychom začali u sebe a kolem nás, a zapojili svůj rozum, srdce i ruce. Vyžaduje snahu starat se o druhé, hojit rány a osobní i společenská traumata způsobená sobectvím, které

rozděluje, a podporovat i jakékoli další úsilí v tomto směru.

Jako Ježíš, Boží Syn, který splnil své poslání, když položil život na kříži za to, aby znovu sjednotil lidi s Otcem a vrátil na zem bratrství. Proto každý, kdo je tvůrcem pokoje, podobá se Ježíšovi a je stejně jako On uznán za Božího syna.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“

I my můžeme po Ježíšově příkladu proměnit každý den v „den pokoje“, když učiníme přítrž malým i velkým válkám, které se kolem nás každodenně odehrávají. K uskutečnění tohoto snu je důležité vytvářet sítě přátelství a solidarity, podávat pomocnou ruku, ale také ji umět přijmout.

Jak vyprávějí Denise a Alessandro: „Když jsme se seznámili, bylo nám spolu dobře. Vzali jsme se a začátky byly velmi pěkné, i díky narození dětí. S postupem času to začalo být jako na houpačce; už jsme spolu nedokázali vůbec komunikovat a všechno bylo předmětem neustálých diskuzí. Rozhodli jsme se sice, že spolu zůstaneme, ale stále znovu jsme upadali do stejných chyb, nevraživosti a sporů. Jednou nám jedni známí nabídli, abychom se zúčastnili kurzu určeného pro páry v těžkostech¹. Našli jsme tam nejen kompetentní odborníky, ale celou „rodinu rodin“, s níž jsme sdíleli své problémy - už jsme nebyli sami! Světlo se znovu rozsvítilo, ale byl to jen první krok. Po návratu domů to nebylo snadné a dodnes se to občas nedaří. Pomáhá nám, když se staráme jeden o druhého, snažíme se začínat znovu a zůstáváme v kontaktu s těmito novými přáteli, abychom šli kupředu společně.“

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“

Chiara Lubichová říká, že Ježíšův pokoj „od nás vyžaduje nové srdce a nové oči, abychom milovali druhé a ve všech viděli stejné kandidáty univerzálního bratrství“.

¹ Srov. 10 anni di „Percorsi di luce“ (10 let „Cesty světla“) - <https://www.focolare.org/famiglienuove>.

A dodává: „Můžeme se zeptat: ‚Má tomu tak být i v rozhádaném činžáku? I ve vztahu ke kolegům, kteří mi brání v kariéře? I vůči tomu, kdo přeje jiné straně nebo fandí fotbalovému mužstvu protivníka? I vůči příslušníkům jiného náboženství nebo jiné národnosti?‘ Ano, každý je můj bratr a sestra. Mír začíná právě zde, ve vztahu, který dokážu navázat s každým bližním. ‚Zlo se rodí v lidském srdci,‘ napsal Iginio Giordani, a ‚pro odstranění válečného nebezpečí je třeba odstranit ducha agrese, vykořisťování a sobectví, z něhož válka pochází. Je třeba obnovit svědomí.‘². Svět se změní, když se změníme my (...). Především když budeme stavět na tom, co nás spojuje, budeme moci přispívat k vytváření mentality míru a pracovat společně pro dobro lidstva. (...) Je to láska, která nakonec zvítězí, protože je silnější než cokoli jiného. Zkusme tak žít v tomto měsíci, abychom byli kvasem nové kultury pokoje a spravedlnosti. Uvidíme, jak se v nás a kolem nás rodí nové lidstvo.“³

Letizia Magri

² I. Giordani, *L'inutilità della guerra (Neužitečnost války)*, Roma 2003², str. 111.

³ Ch. Lubichová, *Slovo života* na leden 2004, taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), str. 709-712.